

Rauteler, som jeg for min Person anser for meget vigtige. Det er bekendt nok, hvilken Betydning Lovforslaget i Overensstemmelse med den nuværende Ordning tillagde Skoledirektionerne, og jeg tror ogsaa, man i Almindelighed kan sige, at Skoledirektionernes Stilling som Vogtere af Statens Interesse i Skolen i sig selv er meget betydningsfuld. Men fra forskillig Side er det dog blevet fremhævet, at det maatte ikke er tilstrækkeligt at lægge Statsinteresserne med Hensyn til Folkestolen ganske udelukkende i Skoledirektionernes Hænder, som det nu er Tilfældet, men at man navnlig under de forandrede Forhold maatte indføre en Myndighed, ved hvilken Regeringen blev sat i Stand til mere umiddelbart at føre Tilsyn og, om fornødent, gribe ind. Der var i den Henseende af Regeringen stillet Forslag om en Undervisningsinspektør for Folkestolen eller, som det senere kom til at hedde en Undervisningskonsulent, men dette Forslag, som jeg tror der maa tillægges megen Vægt, gled ud. Den vedkommende Paragraf optog man vel her ved anden Behandling, men i Fællesudvalget gled den ud, idet det var et Punkt, hvor det viste sig, at Folketingets modsatte Opfattelse var uovervindelig, og man dog her ikke tillagde dette Punkt saa megen Vægt, at man dermed vilde forøge Dissenspunkternes Tal.

Jeg skal endelig endnu berøre et særdeles vigtigt Punkt, som rigtignok slet ikke hidtil har fundet sit Udtryk i Forhandlingen om denne Sag, hverken under Behandlingerne eller i de af Tingene vedtagne Forslag, men som jeg dog mener, vi ikke ret vel kunne slyde fra os, i alt Fald at overveje. Medens vi fuldt ud sluttede os til Regeringens Tanke kun at optage saadanne Punkter ved en almindelig Skolereform, hvorom der dog med nogen Nøiemlighed kunde ventes Enighed, og saaledes se bort fra en fuldstændig Reform, er der dog et Punkt, jeg mener, vi efter den Anledning, der nu er givet Tinget og Ministeriet til at tage det op, ikke ret vel kunne undlade at overveje. Det er det fra den almindelige danske Lægeforening indgivne Andragende angaaende et hygiejnisk Tilsyn ved Opførelsen af Skolebygninger, altsaa Spørgsmaalet om Skolehygiejnen. Selv om der nu ingen Anledning er til at optage hele denne Sag i den Udstrækning, hvori det tidligere Skolelovsforslag har optaget den, mener jeg, at den ret bestedne Henstilling om at optage en enkelt Paragraf vedrørende dette Spørgsmaal, som Lægeforeningen anbefaler, er noget, der dog nok kunde anbefales sig. Det forekommer mig efter den Udvikling og Forklaring, der gives

af Lægeforeningen, at man ikke godt kan blive staaende ved den Bestemmelse, som findes derom i Loven af 1856, og som ikke længer erkendes for tidsvarende. Jeg synes ikke, man kan det paa et Tidspunkt, hvor man med Hensyn til Fattighuse, Tvangsarbejdsanstalter og Fængsler i det hele gør sig Umage for fuldt ud at tilfredsstille Hygiejnens nuværende Fordringer.

Alle disse Punkter nævner jeg kun eksempelvis, thi der kan vistnok fremdrages meget andet, som jeg finder bør være Genstand for Forhandling og Afgørelse inden for dette Ting, og førend det kommer til Fællesudvalg, hvis et saadant bliver nødvendigt. Man kunde derimod indvende, at der derved vilde blive Udflugt til at lægge endnu større Dissenspunkter for Dagen mellem dette Ting og det andet Ting, end der hidtil har foreligget. Det er muligt, men det ved jo ingen; det er muligt, at der kommer flere Dissenspunkter derved, men i Virkeligheden bliver man endda ikke værre stillet, dersom det er rigtigt, hvad jeg mener, at de tre Dissenspunkter, der nu ere, i Virkeligheden ikke have vist sig og heller ikke i Aar vilde vise sig overvindelige. Men jeg vil endvidere bemærke, at jeg tror i Virkeligheden, at vi fremme Sagen et Stykke ved at tage en saadan fuldstændig Behandling op, fordi det altid fremmer en Sag ikke blot at se de paagældende Dissenspunkter i deres isolerede Stikelse, men at se dem i Sammenhæng med Opfattelsen af de store Principspørgsmaal; derved bliver man i Stand til at forstaa de gensidige Standpunkter, og naar Forstaaelsen af de gensidige Standpunkter er fuld, vil der meget lettere aabne sig en Udvej til at slaa en Bro over Afvigelserne, end hvor man bliver staaende ved helt at bide sig fast i de nu en Gang forhaandenværende Dissenspunkter, fra hvilke det ikke synes, at nogen af Parterne vil vige. Jeg tror derfor i Virkeligheden, det maa siges at være i Sagens Interesse, om en saadan fuldstændig Behandling i et Udvalg her i Tinget finder Sted, og Tinget derefter faar Beslighed til at tage et definitivt Standpunkt ikke blot til enkelte Punkter, ikke blot til Detailspørgsmaalene, men til det store Principspørgsmaal, hvorom Sagen drejer sig. Det er derfor, jeg vilde tilraade at gaa den Vej, at dette høje Ting nedfætter et Udvalg med dette Formaal for Øje.

**Formanden:** Jeg paastøner, at den ærede Taler ikke er kommen ind paa Forhandlingerne i Fællesudvalget om Skoleloven i sidste Samling ud over, hvad der